

Nazwa i adres obiektu budowlanego

**REWALORYZACJA ZABYTKOWEGO PARKU IM. KS. JÓZEFA PONIATOWSKIEGO
 W PIOTRKOWIE TRYB.**

DZIAŁKA NR EW. 26, 27, 28 OBRĘB 32 JEDNOSTKA EWIDENCYJNA PIOTRKÓW TRYB.,

IMIĘ I NAZWISKO INWESTORA ORAZ JEGO ADRES	MIASTO PIOTRKÓW TRYBUNALSKI UL. PASAŻ RUDOWSKIEGO 10, 97-300 PIOTRKÓW TRYBUNALSKI
JEDNOSTKA PROJEKTOWA	USŁUGI PROJEKTOWO-BUDOWLANE INŻ. ANDRZEJ WIERZBOWSKI UL. SZKOLNA 56 97-300 PIOTRKÓW TRYB. TEL.604-603-303 E-MAIL: AWIERZBOWSKI@INTERIA.PL
ETAP PROJEKTU	ANALIZA DENDROCHRONOLOGICZNA , ANALIZA GATUNKOWA, ANALIZA KOMPOZYCYJNA
DATA	MARZEC 2014

	Imię i nazwisko	Podpis
Autor opracowania	arch. kraj. mgr inż. Anna Wierzbowska	

EGZEMPLARZ:

SPIS TREŚCI:

I. DANE OGÓLNE

1. Podstawa opracowania

2. Materiały wyjściowe

II. ANALIZA DENDROCHRONOLOGICZNA

III. ANALIZA GATUNKOWA DRZEWOSTANU

IV. ANALIZA KOMPOZYCYJNA

ZAŁĄCZNIKI GRAFICZNE

Rys. Nr ZW-01

I. DANE OGÓLNE

1. Podstawa opracowania

Podstawą opracowania jest umowa pomiędzy Inwestorem a jednostką projektową.

2. Materiały wyjściowe

- Mapa sytuacyjno -wysokościowa w skali 1:500 do celów opiniodawczych,
- Inwentaryzacja dendrologiczna będąca integralną częścią niniejszego opracowania,
- Materiały archiwalne.

II. ANALIZA DENDROCHRONOLOGICZNA

Na podstawie inwentaryzacji dendrologicznej została przeprowadzona analiza struktury wiekowej drzewostanu rosnącego w parku

Korzystając z tablic opracowanych przez prof. dr hab. Longina Majdeckiego (1980/86) określono szacunkowy wiek drzew.

Na podstawie analizy wyodrębniono kilka stadiów rozwoju drzew:

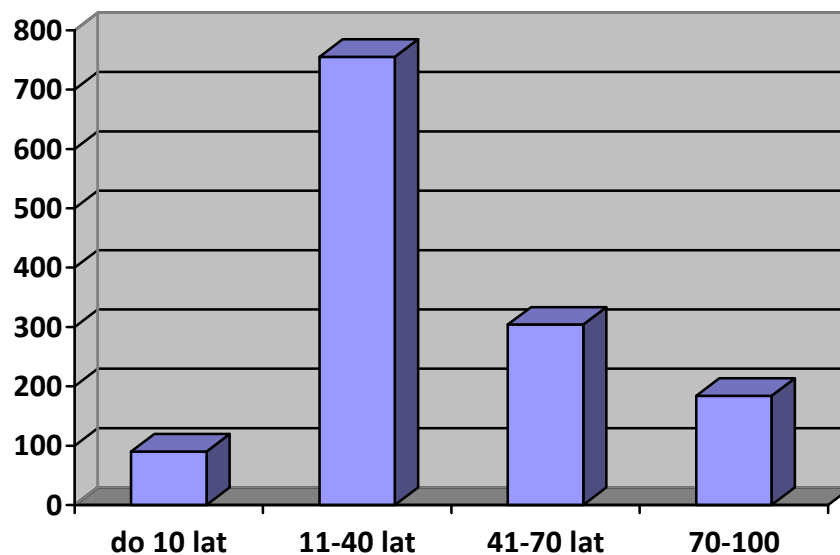
- do 10 lat (drzewa posadzone w okresie ostatnich dwóch lat)
- 11-40 lat (formy młodociane)
- 41-70 lat (formy dojrzałe)
- 70-100lat (formy starsze).

Prawidłowa kondycja parku jest zachowana wówczas, gdy udział poszczególnych grup wiekowych jest zachowany w równych proporcjach to znaczy po 25%. Struktura wiekowa drzewostanu parkowego w zabytkowym Parku im. Księcia Józefa Poniatowskiego w Piotrkowie Trybunalskim przedstawia się w następujący sposób:

• wiek do 10lat	6,6%
• 11-40 lat	55,8%
• 41- 70lat	22,3%
• 71- 100lat	13,5%

Zachwiana równowaga pomiędzy poszczególnymi grupami wiekowymi wskazuje na brak podejmowanych działań mających na celu utrzymanie prawidłowych proporcji pomiędzy stadiami wiekowymi drzewostanu. Większość drzew wymaga wykonania specjalistycznych zabiegów pielęgnacyjno-konserwacyjnych.

Wykres nr 1
Struktura wiekowa drzewostanu rosnącego w Parku im. Księcia
Józefa Poniatowskiego w Piotrkowie Trybunalskim
(stan na dzień 14 marca 2014r.)

Rys. Nr 1. Struktura wiekowa drzewostanu rosnącego w Parku im. Księcia Józefa Poniatowskiego w Piotrkowie Trybunalskim (stan na dzień 14 marca 2014r.)

Wykaz drzew z określeniem wieku przedstawiono w TABELI NUMER 1. Graficznie dane te przedstawia Rys. NR ZW-01.

III. ANALIZA GATUNKOWA DRZEWOSTANU

W trakcie sporządzania inwentaryzacji stwierdzono występowanie ponad 19 gatunków drzew, przy dominującym udziale *Tilia cordata* 22%, *Quercus robur* 15%, *Aesculus hippocastanum* 11%, *Carpinus* sp. 10%, , *Acer platanoides* 10%. Zestawienie struktury gatunkowej przedstawiono graficznie na wykresie Nr 2 a szczegółowo udział poszczególnych gatunków w drzewostanie parku przedstawia tabela nr 1.

Wykres nr 2
Struktura gatunkowa drzew w zabytkowym Parku
im. Księcia Józefa Poniatowskiego w Piotrkowie Trybunalskim

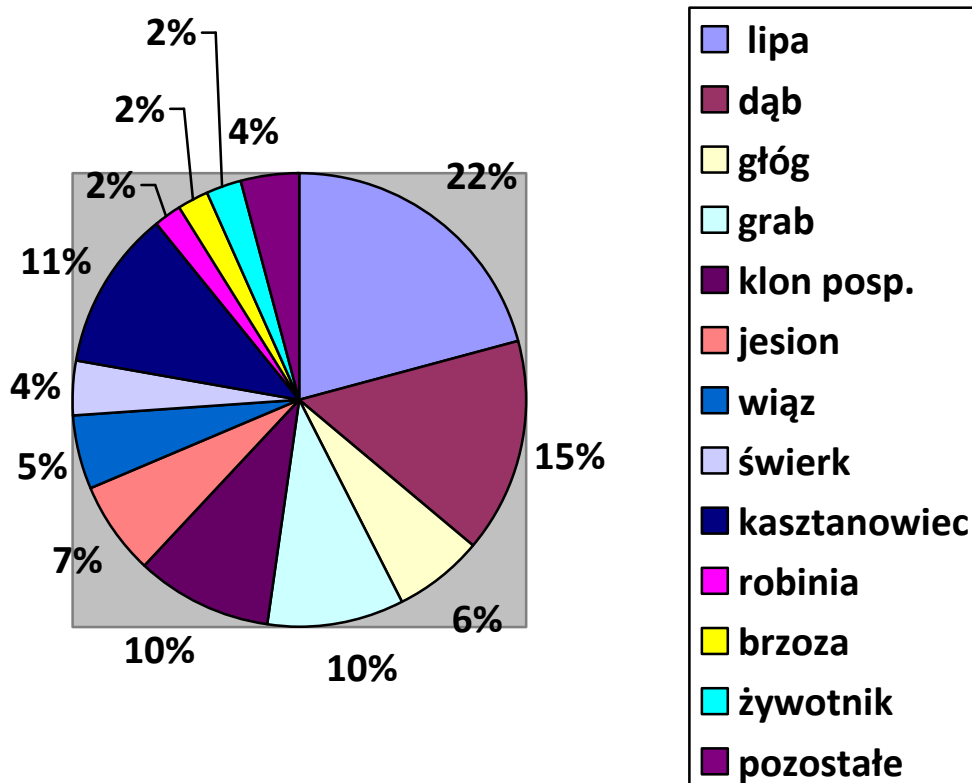

Tabela nr 1

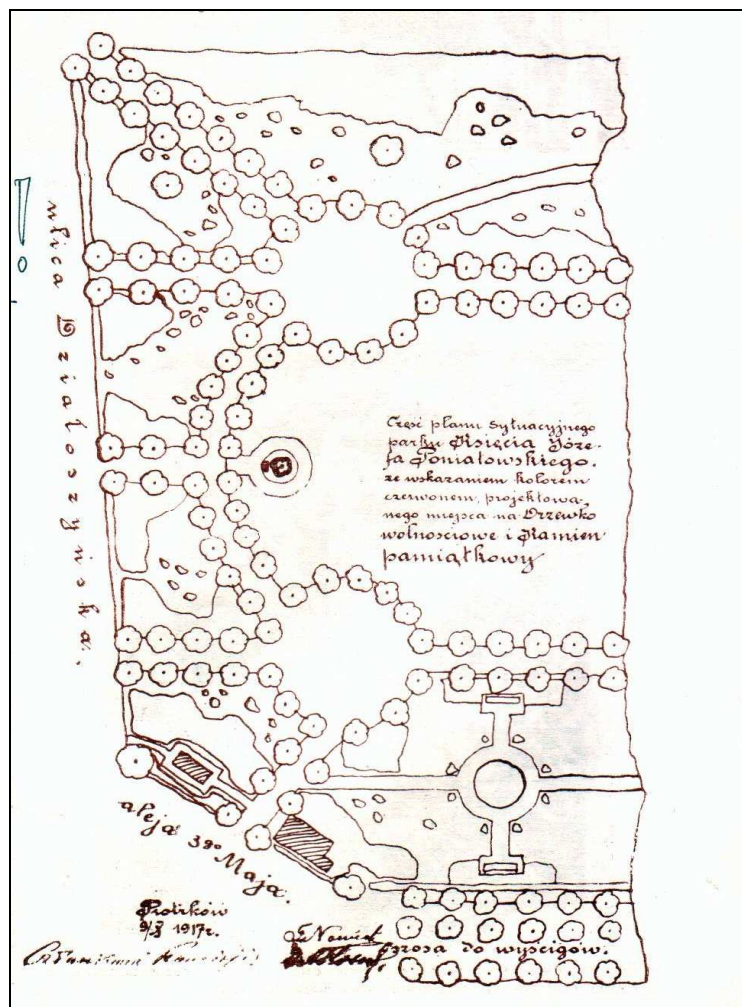
Struktura gatunkowa drzew w zabytkowym parku im. Księcia Józefa Poniatowskiego

L.p.	Nazwa gatunkowa łacińska	Nazwa gatunkowa polska	Ilość sztuk
1	2	3	4
1.	<i>Tilia cordata</i>	lipa drobnolistna	274
2.	<i>Quercus robur</i>	dąb szypułkowy	204
3.	<i>Aesculus hippocastanum</i>	kasztanowiec biały	151
4.	<i>Carpinus betulus</i>	grab pospolity	131
5.	<i>Acer platanoides</i>	klon pospolity	127
6.	<i>Fraxinus excelsior</i>	jesion wyniosły	89
7.	<i>Crataegus sp.</i>	głóg	82
8.	<i>Ulmus laevis</i>	wiąz polny	68
9.	<i>Picea sp.</i>	świerk	53
10.	<i>Thuja occidentalis</i>	żywotnik zachodni	33
11	<i>Betula pendula</i>	brzoza brodawkowata	30
12.	<i>Robinia pseudoacacia</i>	robinia biała	24
13.	<i>Acer pseudoplatanus</i>	klon jawor	12
14.	<i>Larix decidua</i>	modrzew europejski	7
15.	<i>Salix sp.</i>	wierzba	4
16.	<i>Pinus strobus</i>	sosna wejmutka	4
17.	<i>Magnolia sp.</i>	magnolia	3
18.	<i>Populus sp.</i>	topola	3
19.	<i>Pinus nigra</i>	Sosna czarna	3
20.	<i>Gleditsia triacanthos</i>	glediczja trócierniowa	2
21.	<i>Eleagnus angustifolia</i>	oliwnik wąskolistny	2
22	<i>Fagus silvatica</i>	buk pospolity	2

23.	Taxus baccata f. pienna	cis	2
24.	Phellodendron amurense	korkowiec amurski	1
25.	Acer negundo	klon jesionolistny	1
26.	Sambucus nigra f. pienna	czarny bez	1
27.	Corylus sp. f. pienna	leszczyna	1
28.	Juglans regia	orzech włoski	1
29.	Quercus robur	dąb czerwony	1
30.	Sorbus sp.	jarząg	1

IV. ANALIZA KOMPOZYCYJNA

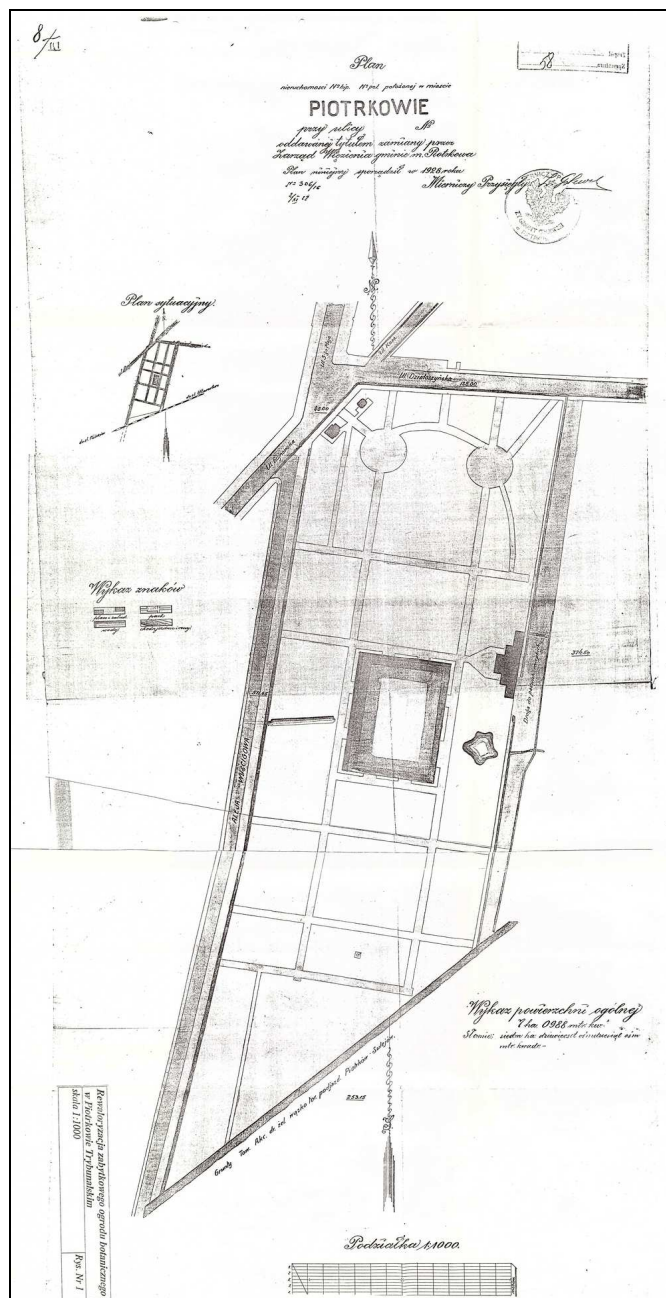
Park zachował pierwotną kompozycję geometryczną i zasadniczo zachował się w pierwotnych granicach za wyjątkiem granicy północnej. Na skutek przekształceń ulicy Żeromskiego ogrodzenie parku przesunięto w głąb działki o cztery metry pozostawiając drzewostan parkowy w części ulicznej oraz wygradzono szaleć publiczną w północno-wschodniej części parku (. Wejście główne do parku zostało przesunięte i umieszczone na osi alei lipowej od strony ul. Żeromskiego. Drewniany parkan zastąpiono siatką metalową na betonowej podmurówce. Z analizy ww. planu z 1925 roku i obecnej kompozycji parku wynika również, iż zasadnicza konstrukcja ogrodu została wzbogacona o jedną skrajną oś od zachodu o kierunku północ-południe wytyczoną przez alejkę z prostokątnymi i kolistymi kwaterami (gabinetami). Po przeciwnej stronie parku umieszczono w l. 80-tych XX w. symetrycznie ciąg komunikacyjny o analogicznym rozplanowaniu niemniej zakończony na wysokości stawu.

Ryc.3 Fragment planu sytuacyjnego parku miejskiego z wytypowaniem miejsca dla Drzewa Wolności oraz głazu na pamiątkę odzyskania niepodległości. Oprac. Feliksa Nowickiego z 1917 r., K. Głowacki, Urbanistyka Piotrkowa Trybunalskiego, Kielce 1984, s. 155.

Na planie z roku 1928 (Ryc. 7) widoczne są w części północnej krótkie odcinki alejek bocznych, które zapewne w późniejszym czasie zostały przedłużone w kierunku południowym.

Na przestrzeni lat szata roślinna uległa znacznemu uszczupleniu w stosunku do stanu pierwotnego. Brakuje wspomnianych wyżej elementów architektury ogrodowej - kawiarni i restauracji, altany i domku ogrodnika wraz z zabudową towarzyszącą. Zasadniczy układ dróg i alejek został zachowany, niemniej w latach 70-tych XX w. nawierzchnię żwirową przy drogach głównych wyasfaltowano a alejki boczne utwardzono płytami betonowymi.

Ryc. 4 Plan parku z roku 1928

W ogrodzie botanicznym pod koniec lat 90-tych XX w. przeprowadzono rewaloryzację, w wyniku której teren podzielono na geometryczne kwatery, wyłożono nawierzchnię żwirową w ciągach komunikacyjnych i wprowadzono nowe nasadzenia roślin ozdobnych. Największe zmiany zaszły we wschodniej części parku, gdzie ulokowano 3 korty tenisowe i plac zabaw dla dzieci. Na korycie południowym sezonowo funkcjonuje lodowisko.

Jak wspomniano wyżej szata roślinna uległa znacznemu uszczupleniu w stosunku do stanu pierwotnego. W układach komponowanych, zwłaszcza w alejach lipowych i gabinetach po zachodniej stronie parku, pojawiły się ubytki. Zniekształceniu bądź całkowitemu zatarciu uległy klomby i ornamenty kwiatowe na płaszczyznach trawnika w centralnej części parku np. klomb

w formie czworoliścia zlokalizowany po południowej stronie stawu na głównej osi kompozycyjnej pierwotnie obrzeżony niskim żywopłotem (ryc. 4) obecnie jest zupełnie zatarty. Na klombie tym porasta wysoka zieleń głównie gatunków iglastych. Nie ma również studni artezyjskiej zamykającej oś główną od południa ani wspomnianego wyżej dębu czerwonego im. Henryka Sienkiewicza.